

saadan Traktat vilde det ikke være rigtigt — og næppe heller fornødent — at kjøbe for saa betydelige Offre, som her kræves af os, idet vi for at opnaa den maatte binde Hænderne paa os selv med Hensyn til fremtidige Toldreformer og endog skulde forpligte os til at nedsætte Tolden paa Luxusartikler som Vin og Sydfrugter, af hvilke det fortrinsvis er nødvendigt at faae forhøiet Told for at kunne opnaa almen vigtige Toldnedsættelser paa andre Omraader. Naar vor i Forveien meget lave Vintold blev nedsat og traktatmæssig bunden til en saa lav Sats som fastsat i Traktaten, maatte man desuden for Fremtiden se bort fra enhver Kompensation igjennem Ol- og Brændevinsbeskatning, ikke blot og ikke saa meget paa Grund af det Forhold, som maa bevares mellem Beskatningen af Spiritus og Beskatningen af det i Vin indeholdte Alkohol, thi i saa Henseende haves der endnu et Spillerum (jfr. Prof. Jørgensens Oplysninger i Bilaget), men fordi Vin som en Luxusartikel bør beskattes betydelig høiere end Brændevin i Forhold til deres gjensidige Alkoholholdighed, og fordi det vilde stride aldeles imod de Grundsætninger, som til enhver Tid kunne antages at ville være raadende i Folkethinget, om man nedsatte Vintolden eller blot bandt sig til ikke at forhøje den og samtidig eller senere forhøiede Brændevinsafgiften og paalagde en Olfat. Ønsker man en Traktat med Spanien, og sætter Spanien Pris paa at faae en Traktat med os, bør Vintolden ikke sættes lavere end 15 Ore pr. Pfd., ligesom i Sverigs Traktat med Spanien. Bortset fra den os fjernere liggende Udførsel af islandsk Klipfisk have vi ikke den Opfordring, som Norge havde i Hensynet til sin Udførsel af Klipfisk, til at gaa ned til 11 $\frac{1}{4}$ Ore pr. Pfd. Vin. Spanien vil da opnaa den Indrømmelse, at der ikke, som tidligere vedtaget af begge Rigsdagens Afdelinger, sættes en høiere Told for hede Vine af over 15 pCt. Alkoholstyrke. For Sydfrugter — Kostner, Figner, Dranger, Citroner, Mandler og Vindruer — maa Tolden ikke ved nogen Traktat sættes under 5 Ore, for Olivenolie ikke under 2 Ore pr. Pfd., og forøvrigt som bestemt i den

foreliggende Traktat — Alt selvfølgelig under Betingelse af, at Danmark med Hensyn til Indførsel og Skibsfart stilles lige med de mest begunstigede Nationer. Den Mindreindtægt, som deraf vilde følge i Sammenligning med de Toldsatser, som Regjeringen og begge Rigsdagens Afdelinger hidtil have været enige om, vilde efter Gjennemsnit for Aarene 1881—85 andrage: for Vin 107,500 Kr., for Sydfrugter 73,300 Kr., tilsammen 180,800 Kr. Paa andre Betingelser end her anført vilde Udvalgets Flertal ikke kunne tilkaade Folkethinget at give sit Samtykke til en Traktat med Spanien. En saadan burde desuden efter Flertallets Mening foreligge i Lovsform. For at styrke Regjeringens Stilling under fornøiede Forhandlinger med Spanien, paa samme Maade som dette Lands Lovgivningsmagt har gjort overfor de Magter, med hvilke den spanske Regjering har underhandlet om Handelsstraktater, kunde der derhos ved Lov indføres en høiere Toldsats for de nævnte Artikler, naar de have deres Oprindelse fra eller indføres fra Lande, der ikke indrømme Danmark Uigestilling med Hensyn til Indførsel og Skibsfart med de mest begunstigede Nationer.

Det foreliggende Forslag kan Flertallet som Følge heraf ikke indstille til Vedtagelse.

Et Mindretal (Hage) er enigt i de Betragtninger, som baade Flertallet og et andet Mindretal have fremført om det Uheldige i, at Spørgsmaalet om en Reform af Beskatningslovene præjudiceres ved Afsluttelsen af en Traktat, der binder Lovgivningsmagten til ikke at forhøje Tolden paa Vin, Sydfrugter og Lignende og derved indirekte i høj Grad vanskeliggjør en fornøiet Beskatning af spirituose Drikke. For dette Mindretal stiller det sig desuden saaledes, at Afsluttelsen af denne Traktat vil gjøre det meget vanskeligt ikke at afslutte en lignende med Frankrig, hvis dette Spørgsmaal reises, og Følgen vilde da blive, at en kommende Revision af Toldloven vilde finde Størstedelen af de bedste Beskatningsobjekter fixerede paa en saadan Maade, at en Reform umulig-